

juridisk har handlet korrekt. Det har jeg sågar et brev fra EU-Kommissionen på.

Til spørgsmålet om, hvilke grunde der er til dommerkomiteens afgørelse, og det er et svar til fru Margrete Auken, vil jeg sige, at jeg ikke på nuværende tidspunkt, navnlig ikke da der er rejst en klagesag ved et særligt udbudsnævn, skal gøre mig yderligere tanker om juraen i det. Det, vi kan lave her i Folketinget, er politik, og det er også det, Folketingets Kulturudvalg kan. Der er ikke i Kulturministeriet ansat mennesker, der er ufikse eller på anden måde ikke kan deres kram. Tværtimod er de dygtige personer, der samvittighedsfuldt varetager de opgaver, de er pålagt.

Det, som er sagen, er noget af det, som hr. Bent Hindrup Andersen er inde på. Jeg tror, at en række arkitekter på nuværende tidspunkt desværre ikke helt kender og kan lodde dybden af dette tjenesteydelsesdirektiv, da det rent faktisk er nyt. Hele min besvarelse går ud på at prøve at gøre opmærksom på det og prøve at finde erfaringer andre steder fra, så vi på rette vis kan få tjenesteydelsesdirektivet til at fungere i Danmark.

Med hensyn til at det ene forslag skulle være klart det bedste, så er det meget tydeligt, hvis man læser dommerkomiteens betænkning, at to forslag har fulgt ad hele vejen gennem dommerkomiteens arbejde; det står beskrevet i betænkningen. Derefter skal vi naturligvis vælge det ene af dem, og det gjorde vi, hvorefter vi, da vi åbnede en konvolut – uanset hvad vi måtte have haft af diskussioner om, hvad der var dyrest og billigst – konstaterer forbehold, som EU-Kommissionen på nuværende tidspunkt har givet dommerkomiteen ret i ikke kunne rummes inden for konkurrencen. Det er juraen i det.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun vil svare på mit første spørgsmål: Hvorfor har ministeren valgt at udskrive den her konkurrence inden for EU-direktivets regler, når det nu viser sig, at andre lande ikke behøver at bruge det? Det vil sige, at en rådgivning inden for ministeriets område godt kunne være med til at klargøre, hvad det er for særlige betingelser, der følger inden for det her direktivs regler, inden man udskriver den.

Så vil jeg også gerne sige, at sådan som jeg læser dommerkomiteens betænkning, så er der en klar stillingtagen til, at det arkitektonisk mest velvalgte projekt er Henning Larsens projekt, og

grunden til, at det ikke får førstepræmien, er tolkningen af EU-direktivet. Det mener jeg også at ministeren har sagt, og det er også det, der står i selve dommerbetænkningen.

Men jeg vil godt have et klart svar fra ministeren om, hvorfor man har brugt direktivet, og om ministeren selv har været klar over, at der har ligget disse regler i direktivet, og at det kunne få denne konsekvens. Og for det andet, om det har været offentliggjort og beskrevet klart og tydeligt over for alle, der skulle deltage i konkurrencen.

Endelig som det sidste spørgsmål: Finder ministeren ikke, at det er lidt kedeligt, at vi ikke får det, som ministeren selv i Politiken betegner – det kan godt være, at det er fejl citeret – som en klar perle i København, altså netop det projekt, der er udarbejdet af Henning Larsens tegnestue? Finder ministeren ikke, det er beklageligt, at det ikke er det, der bliver opført?

Margrete Auken (SF):

Jeg er meget ked af, at ministeren ikke ville svare på mit spørgsmål, for vi er nok enige om – åbenbart alle sammen – at det er ærgerligt, at vi ikke får Henning Larsens projekt – hvis vi ikke gør det. Men det ville være meget godt, hvis vi fandt ud af, om EU-direktivet har skylden. Når jeg spurgte på den måde, som jeg gjorde før, så beklager jeg meget, at jeg ved et uheldigt udtryk kom til at afskære ministeren fra at svare på mit spørgsmål, så nu vil jeg sige det helt stille og stilfærdigt: Hvis Henning Larsen har ret i sin indsigelse om, at det forbehold ikke var et forbehold, der gik ud over det forbehold, alle andre havde taget, så har det ikke noget med EU-direktivet at gøre. Det er kun, hvis man siger: Jamen det forbehold var et reelt forbehold, at det har noget med EU-direktivet at gøre.

Altå diskussionen mellem Henning Larsen og ministeriet går udelukkende på, hvordan man fortolker det forbehold. Der er enighed blandt parterne om, at hvis vi kommer hen til stregen af EU-direktivet, vil hverken Henning Larsen eller hans advokat eller ministeren undsige EU-direktivet. Det er udelukkende et spørgsmål om, at den diskussion, der ligger, drejer sig om, hvorvidt det forbehold er et reelt forbehold. Det, jeg alene beder ministeren om, er at bekræfte den fortolkning, ikke at sige noget om, hvem der i øvrigt har ret i klagen. Det kan ministeren åbenbart ikke gøre, men det er nu ikke så svært at se. Men jeg vil bare lige sige, at hvis det er sådan, er det ikke EU-direktivet, vi